Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►**B**

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 14 d.

kuriuo elektros energijos gamybai ir didmeninei prekybai Italijos Šiaurės makrozonoje ir mažmeniniam elektros energijos pardavimui galutiniams vartotojams, prijungtiems prie Italijos vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos elektros energijos tinklo, leidžiama netaikyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 4740)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/403/ES)

(OL L 186, 2010 7 20, p. 44)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►**M1**	2012 m. rugsėjo 26 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas 2012/539/ES	L 271	4	2012 10 5

▼B

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. liepos 14 d.

kuriuo elektros energijos gamybai ir didmeninei prekybai Italijos Šiaurės makrozonoje ir mažmeniniam elektros energijos pardavimui galutiniams vartotojams, prijungtiems prie Italijos vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos elektros energijos tinklo, leidžiama netaikyti Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 4740)

(Tekstas autentiškas tik italų kalba)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/403/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ([1]), ypač į jos 30 straipsnio 5 ir 6 dalis,

atsižvelgdama į bendrovės *Compagnia Valdostana delle Acque S.p.A.* (toliau – CVA) 2010 m. vasario 15 d. el. paštu pateiktą paraišką,

pasikonsultavusi su Valstybės Viešųjų sutarčių patariamuoju komitetu,

kadangi:

I. FAKTAI

(1) 2010 m. vasario 15 d. CVA Komisijai el. paštu pateikė prašymą pagal Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 5 dalį. 2010 m. balandžio 15 d. Komisija el. paštu Italijos valdžios institucijų ir CVA paprašė pateikti papildomos informacijos. Italijos valdžios institucijos papildomos informacijos el. paštu pateikė 2010 m. gegužės 10 ir 20 d., o pratęsus pradinį terminą 2010 m. gegužės 7 d. papildomos informacijos pateikė CVA.

(2) CVA, kuri yra valstybinė įmonė pagal Direktyvoje 2004/17/EB pateiktą apibrėžimą, prašymą pateikė dėl šių prašyme apibūdintų veiklos rūšių:

a) elektros energijos gamybos ir didmeninės prekybos visoje Italijos Respublikos teritorijoje;

([1]) OL L 134, 2004 4 30, p. 1.

▼B

b) kitu atveju – elektros energijos gamybos ir didmeninės prekybos Šiaurinėje geografinėje zonoje (toliau – Šiaurės makrozona ([1])); ir

c) mažmeninio elektros energijos pardavimo galutiniams vartotojams laisvojoje elektros energijos rinkoje, apimančioje visą Italijos Respublikos teritoriją.

II. TEISĖS SISTEMA

(3) Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnyje nustatyta, kad sutartims, kurių paskirtis – suteikti galimybę vykdyti vieną iš direktyvos taikymo sričiai priklausančių veiklos rūšių, ši direktyva netaikoma, jeigu valstybėje narėje, kurioje tokia veikla vykdoma, ją tiesiogiai veikia konkurencija rinkose, į kurias patekti nėra jokių apribojimų. Tiesioginė konkurencija vertinama remiantis objektyviais kriterijais, atsižvelgiant į konkrečius sektoriaus ypatumus. Patekimas į rinką laikomas neribojamu, jei valstybė narė įgyvendino ir taiko atitinkamus Bendrijos teisės aktus, kuriais atveriamas tas sektorius ar jo dalis. Šie teisės aktai išvardyti Direktyvos 2004/17/EB XI priede, kuriame elektros energijos sektoriui nurodoma 1996 m. gruodžio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 96/92/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių ([2]). Direktyva 96/92/EB pakeista 2003 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/54/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančia Direktyvą 96/92/EB ([3]).

(4) Italija įgyvendino ir taiko ne tik Direktyvą 96/92/EB, bet ir Direktyvą 2003/54/EB – ji pasirinko teisinį ir funkcinį elektros energijos perdavimo ir paskirstymo tinklų atskyrimą, išskyrus mažiausias bendroves, kurioms funkcinio atskyrimo reikalavimai netaikomi. Todėl, taip pat remiantis 30 straipsnio 3 dalies pirmąja pastraipa, reikėtų laikyti, kad visoje Italijos Respublikos teritorijoje galimybės patekti į rinką neribojamos.

(5) Tiesioginį konkurencijos poveikį reikėtų vertinti pagal įvairius rodiklius, iš kurių nė vienas *per se* nėra lemiamas. Vertinant rinkas, kurioms skirtas šis sprendimas, vienas iš kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti, yra pagrindinių rinkos dalyvių užimama

([1]) Ji apima Šiaurės zoną ir keturias mažesnes (ENE (Rytų ir Šiaurės Rytų), ENO (Rytų ir Šiaurės Vakarų), Turbigo ir Monfalkonės) zonas, kaip nurodyta Komisijos komunikato „Europos dujų ir elektros energijos sektorių tyrimas pagal Reglamento (EB) Nr. 1/2003 17 straipsnį“ (toliau – Galutinė ataskaita) B priede, COM(2006) 851 galutinis.

([2]) OL L 27, 1997 1 30, p. 20.

([3]) OL L 176, 2003 7 15, p. 37. Reikia pažymėti, kad Direktyva 2003/54/EB pakeista 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/72/EB dėl elektros energijos vidaus rinkos bendrųjų taisyklių, panaikinančia Direktyvą 2003/54/EB (OL L 211, 2009 8 14, p. 55), pagal kurią rinkos turi būti atvertos dar labiau nei pagal dvi ankstesnes direktyvas. Tačiau, kadangi Direktyvos 2009/72/EB įgyvendinimo terminas dar nesibaigė, ir toliau bus daromos nuorodos į Direktyvoje 2003/54/EB nustatytą teisės sistemą.

▼B

atitinkamos rinkos dalis. Kitas kriterijus – koncentracijos tose rinkose laipsnis. Turint omenyje atitinkamų rinkų ypatumus, reikėtų atsižvelgti ir į kitus kriterijus, kaip antai balansavimo rinkos veikimą, kainų konkurenciją ir vartotojų polinkį keisti tiekėją.

(6) Šiuo sprendimu nepažeidžiamas konkurencijos taisyklių taikymas.

III. VERTINIMAS

(7) Remiantis ankstesne Komisijos patirtimi ([1]), elektros energijos sektoriuje galima išskirti šias svarbias produktų rinkas: i) gamybos ir didmeninio tiekimo; ii) perdavimo; iii) paskirstymo; iv) mažmeninio tiekimo. Todėl CVA paraišką reikėtų nagrinėti dviem skirtingais aspektais: elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo atžvilgiu ir mažmeninio tiekimo atžvilgiu.

Elektros energijos gamyba ir didmeninis tiekimas

(8) Kaip minėta 2 konstatuojamojoje dalyje, CVA prašymas susijęs su elektros energijos gamyba ir didmeniniu tiekimu visoje Italijos Respublikos teritorijoje arba, kitu atveju, Šiaurės makrozonoje.

(9) Remiantis turima informacija ([2]), reikėtų manyti, kad Italijos teritorija dėl įvairias zonas, kuriose kainos beveik visiškai sutampa, jungiančių jungiamųjų linijų nepakankamo pralaidumo skirstoma į keturias regionines geografines elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo rinkas: Šiaurės makrozoną, Vidurio Pietų makrozoną ([3]), Sicilijos makrozoną ([4]) ir Sardiniją. Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad Šiaurės makrozona, kurios konkrečios ribos yra nustatytos, tebėra svarbi rinka, bet pridūrė, kad šiuo metu tebevykstant pokyčiams kitų makrozonų ribos vis dar neaiškios – neatlikus išsamių tyrimų, šiose geografinėse rinkose konkurencijos padėties patikimai įvertinti kol kas neįmanoma. Remiantis tuo, kas išdėstyta, ir atsižvelgiant į tai, kad visos CVA elektrinės yra Šiaurės makrozonoje, šiame sprendime vertinant Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas bus nagrinėjama tik Šiaurės makrozonoje susiklosčiusi elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo konkurencinė padėtis. Nors Šiaurės makrozona yra svarbi rinka, jos negalima laikyti visiškai atsieta nuo kaimyninių valstybių ir kitų regionų.

(10) Kadangi taip nuspręsta remiantis nusistovėjusia praktika ([5]), susijusia su pagal 30 straipsnį priimamais Komisijos sprendimais, Komisija laikėsi nuomonės, kad elektros energijos gamybos atžvilgiu „vienas konkurencijos laipsnio nacionalinėse rinkose rodiklis yra trijų didžiausių gamintojų bendra rinkos dalis“. Italijos valdžios institucijos teigė, kad 2009 m. trijų didžiausių Šiaurės makrozonos elektros energijos gamintojų užimama rinkos dalis buvo 49,7 %. Toks koncentracijos lygis, įskaitant trijų didžiausių gamintojų bendrą rinkos dalį, yra mažesnis už Sprendime 2008/585/EB dėl Austrijos nurodytą 52,2 % lygį, taip pat

([1]) MERGER COMP M - 4110 EO N – ENDESA, p. 3.
([2]) Žr. Galutinės ataskaitos B priedo A1 punkto 2 dalį.
([3]) Ji apima šias zonas: Vidurio Šiaurės, Pjombino, Vidurio Pietų, Pietų, Rosano, Brindizio ir Kalabrijos.
([4]) Ji apima šias zonas: Sicilijos, Priolo ir Kalabrijos.
([5]) Žr. Komisijos sprendimus: 2009/47/EB (OL L 19, 2009 1 23, p. 57), 2008/585/EB (OL L 188, 2008 7 16, p. 28), 2008/741/EB (OL L 251, 2008 9 19, p. 35), 2007/141/EB (OL L 62, 2007 3 1, p. 23), 2007/706/EB (OL L 287, 2007 11 1, p. 18), 2006/211/EB (OL L 76, 2006 3 15, p. 6) ir 2006/422/EB (OL L 168, 2006 6 21, p. 33).

▼B

mažesnis už Sprendime 2008/741/EB dėl Lenkijos nurodytą 58 % bendrosios produkcijos lygį ir kur kas mažesnis už atitinkamus sprendimuose 2006/422/EB ir 2007/706/EB dėl Suomijos (73,6 %) ir Švedijos (86,7 %) nurodytus lygius. Tačiau pažymima, kad toks lygis yra aukštesnis už atitinkamą sprendimuose 2006/211/EB ir 2007/141/EB dėl Jungtinės Karalystės nurodytą lygį (39 %). Vis dėlto manoma, kad šis lygis yra pakankamai žemas, todėl jis rodo, kad Šiaurės makrozonos elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo rinkose esama tam tikros tiesioginės konkurencijos.

(11) Be to, Italija daug elektros importuoja – 2008 m. importuota daugiau kaip 42 997 GWh. Italija importuoja daugiau, nei pati eksportuoja, o importuota elektros energija patenkinama apie 13,43 % visų jos poreikių ([1]). Italijos valdžios institucijos patvirtino ([2]), kad importas teigiamai veikia konkurenciją, ypač Šiaurės makrozonoje. Nors šį poveikį lemia jungčių su kitomis valstybėmis techniniai apribojimai, tikimasi, kad įsigaliojus naujajam įstatymui ([3]) padėtis toliau gerės. Todėl dėl elektros energijos importo iš kitų šalių iš dalies varžoma pagrindinių Šiaurės makrozonos gamintojų kainų nustatymo elgsena. Taigi šie veiksniai turėtų būti laikomi tam tikros tiesioginės kitų ES valstybių narių konkurencijos Šiaurės makrozonos elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo rinkose rodikliu.

(12) 2010 m. Komisijos komunikate „Dujų ir elektros energijos vidaus rinkos kūrimo pažangos ataskaita“ ([4]) nurodyta, kad trys didžiausi gamintojai vis dar valdo daugiau kaip 75 % 14 valstybių narių elektros energijos gamybos pajėgumo. Tačiau toje ataskaitoje Italijos elektros energijos rinka priskirta „vidutinės koncentracijos“ rinkų kategorijai ([5]), kurios Herfindahlio ir Hirchmano indeksas (HHI), palyginti su kitomis kategorijomis, yra mažesnis. Kadangi konkurencinis spaudimas Šiaurės makrozonoje yra dar didesnis nei kitose Italijos zonose, galima manyti, kad tokio lygio koncentracija rodo tiesioginę konkurenciją Šiaurės makrozonos elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo rinkose.

(13) Be to, papildomu rodikliu reikėtų laikyti balansavimo mechanizmų veikimą, nors jie yra susiję su nedidele visos elektros energijos, gaminamos ir (arba) suvartojamos valstybėje narėje, dalimi. Remiantis turima informacija, balansavimo mechanizmo veikimas (visų pirma rinka grindžiamas kainų nustatymas ir gerai išvystyta dienos rinka) netrukdo tiesioginei konkurencijai elektros energijos gamybos rinkoje.

([1]) Vidaus vartojimui ir eksportui reikalingas elektros energijos kiekis.
([2]) Italijos elektros energijos ir dujų sektorių reguliavimo institucijos 2010 m. gegužės 10 d. raštas Nr. 0018212.
([3]) 2009 m. liepos 23 d. Įstatymas Nr. 99/2009.
([4]) SEC(2010) 251, toliau – 2010 m. komunikatas.
([5]) 2010 m. komunikato techninio priedo 3.1 lentelė, p. 12.

▼B

Mažmeninis elektros energijos tiekimas

(14) Kalbant apie mažmeninį tiekimą, atitinkamą produktų rinką galima papildomai suskaidyti į: A) mažmeninį tiekimą pramonės vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, ir B) mažmeninį tiekimą smulkesniems pramonės bei verslo vartotojams ir namų ūkiams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo. Kiekviena iš šių rinkų toliau nagrinėjama išsamiau.

Mažmeninis elektros energijos tiekimas galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo

(15) Italijos valdžios institucijos patvirtino, kad mažmeninio elektros energijos tiekimo galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, rinka yra nacionalinė.

(16) Remiantis turima informacija ([1]), trijų didžiausių mažmenininkų, tiekiančių elektros energijos galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, bendra rinkos dalis sudaro 43,89 %; šis rodiklis yra pakankamai žemas ([2]), todėl jį galima laikyti tiesioginės konkurencijos rodikliu.

(17) Atsižvelgiant į aptariamo produkto (elektros energijos) ypatumus ir į tai, kad tinkamų pakaitinių produktų arba paslaugų yra mažai arba visai nėra, vertinant konkurencinę padėtį elektros energijos rinkose, didesnę reikšmę įgyja kainų konkurencija ir kainų nustatymas. Todėl tiekėją keičiančių vartotojų skaičius gali rodyti kainų konkurenciją ir dėl to netiesiogiai yra „natūralus konkurencijos efektyvumo rodiklis. Jeigu kitą tiekėją pasirenkančių vartotojų yra mažai, vadinasi, rinka greičiausiai veikia netinkamai, net ir įvertinus tai, kad nereikėtų atmesti galimybės sudaryti naują, naudingesnį sandorį su senuoju tiekėju“ ([3]).

(18) Remiantis naujausia turima informacija ([4]), Italijoje pagal galimybes keičiančių tiekėją didelių pramonės vartotojų dalis 2008 m. sudarė 32,50 %, o vidutinių pramonės įmonių – 32,80 %. Nors tiekėją keičiančių vartotojų dalis yra mažesnė nei, pvz., Austrijoje, kurioje tiekėją keitė 41,5 % didelių ir labai didelių pramonės vartotojų ([5]), Italijoje tiekėją keitė nemažai

([1]) 2009 m. kovo 31 d. Italijos elektros energijos ir dujų sektorių reguliavimo institucijos (AEEG) „Teikiamų paslaugų ir reguliavimo veiklos metinė ataskaita“ (toliau – 2009 m. AEEG metinė ataskaita), p. 76.

([2]) Jis labai panašus į koncentracijos lygį Švedijos mažmeninėje rinkoje (43 %) (žr. Sprendimo 2007/706/EB 14 konstatuojamąją dalį).

([3]) 2005 m. lapkričio 15 d. Komisijos komunikatas „Dujų ir elektros energijos vidaus rinkos kūrimo pažangos ataskaita“ (COM(2005) 568 galutinis, toliau – 2005 m. komunikatas), p. 9.

([4]) 2010 m. komunikato techninio priedo 2.2 lentelė.

([5]) Žr. Sprendimo 2008/585/EB 13 konstatuojamąją dalį.

▼B

vartotojų, įskaitant beveik trečdalį didelių ir vidutinių pramonės vartotojų. Be to, mažmeninio elektros pardavimo galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, rinkos kainos nėra reguliuojamos. Todėl su tiekėjo keitimu ir galutiniams vartotojams taikomų kainų kontrole susijusi padėtis Italijoje yra pakankamai gera ir turėtų būti laikoma tiesioginės konkurencijos rodikliu.

Mažmeninis elektros energijos tiekimas prie žemos įtampos tinklo prijungtiems galutiniams vartotojams

(19) Aptariama mažmeninio elektros energijos tiekimo geografinė rinka paprastai laikoma nacionaline rinka. CVA paraiškoje nurodė, kad atitinkama mažmeninio elektros energijos tiekimo rinka yra nacionalinė.

(20) Remiantis prielaida, kad geografinė rinka yra nacionalinė, ir šiuo metu turima informacija ([1]) atrodo, kad Italijos mažmeninio elektros energijos tiekimo rinkos koncentracijos lygis yra labai aukštas. Trijų didžiausių mažmenininkų, tiekiančių elektros energiją prie žemos įtampos tinklo prijungtiems vartotojams, bendra rinkos dalis sudaro 79,44 %, kurios 71,11 % priklauso didžiausiai bendrovei. Šiomis aplinkybėmis reikėtų prisiminti, kad pagal nusistovėjusią teismų praktiką ([2])„labai didelės rinkos dalys pačios savaime, išskyrus išimtinėmis aplinkybėmis, yra dominuojančios padėties buvimo įrodymas. Tai tokia padėtis, kai rinkos dalis yra 50 %“.

(21) Be to, Italijos mažmeninė rinka papildomai dalijama į tris pakategorius, iš kurių dviem pirmiesiems taikomos reguliuojamos kainos:

a) didesnės apsaugos paslaugos namų ūkiams ir mažoms bendrovėms (kuriose dirba mažiau kaip 50 darbuotojų ir kurių apyvarta neviršija 10 mln. EUR), prijungtiems prie žemos įtampos tinklo ir nepasirašiusiems pirkimo laisvojoje rinkoje sutarties. Išimtinę teisę teikti šią paslaugą turi bendrovė *Acquirente Unico SpA* (toliau – vienintelis pirkėjas);

b) saugios paslaugos visiems vartotojams, kuriems negali būti teikiamos didesnės apsaugos paslaugos ir kurie nėra sudarę pirkimo laisvojoje rinkoje sutarties. Šias paslaugas teikia vienintelio pirkėjo konkurso būdu išrinkti tiekėjai; ir

c) laisvoji rinka – likusi mažmeninės rinkos dalis.

(22) Tačiau šiame sprendime minėtų rinkų nereikėtų laikyti nepriklausomomis svarbiomis rinkomis, nes vartotojai gali pereiti iš vieno pakategorio į kitą ir visų trijų pakategorių kainos yra grindžiamos rinkos kainomis ([3]). 2009 m. AEEG metinėje ataskaitoje nurodyta, kad vadinamoji „uždaroji rinka“, apimanti „didesnės apsaugos paslaugas“ ir „saugias paslaugas“, sudaro apie 36 % visos mažmeninės rinkos. Be to, toje pačioje ataskaitoje minima, kad didesnės apsaugos paslaugas daugiausia (84,3 %) teikia vienas konkretus tiekėjas, kuris taip pat veikia laisvojoje rinkoje. Pasak

([1]) 2009 m. AEEG metinė ataskaita.

([2]) Žr. Pirmosios instancijos teismo 2002 m. vasario 28 d. sprendimo 328 punktą byloje T-395/94. *Atlantic Container Line AB* ir kiti prieš *Komisiją*. Rink. 2002 m., p. II-875.

([3]) Reguliuojamos kainos iš tiesų nustatomos remiantis laisvosios rinkos kainomis.

▼B

Italijos valdžios institucijų, vartotojai mano, kad tiekėjo keitimo išlaidos yra per didelės, o numanoma nauda – maža. Dėl šios priežasties ir dėl mažų didesnės apsaugos paslaugų kainų naujiems šio pakategorio subjektams labai sunku susikurti pakankamą klientų bazę. Taigi konkurencinį pranašumą iš esmės įgyja tie subjektai, kurie teikia didesnės apsaugos paslaugas ir kartu veikia laisvojoje rinkoje, nes vartotojai, norintys vietoj didesnės apsaugos paslaugų rinktis laisvosios rinkos paslaugas arba atvirkščiai, tai darydami, dažnai nekeičia tiekėjo.

(23) Tačiau, remiantis iš atitinkamų Italijos valdžios institucijų gauta informacija ([1]), šiame sprendime galima daryti išvadą, kad Italijos mažmeninio elektros energijos pardavimo geografinė rinka nėra nacionalinio masto, kaip paprastai manoma ir kaip mano pareiškėjas, – tai yra vietos rinka, kurios teritorija dažniausiai apsiriboja savivaldybėmis.

(24) Kadangi trūksta informacijos apie konkurencijos lygį kiekvienoje taip apibrėžtoje mažmeninio elektros energijos tiekimo galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, vietos rinkoje, taip pat atsižvelgiant į išdėstytas abejones dėl konkurencijos lygio prie žemos įtampos tinklo prijungtų vartotojų mažmeninėje rinkoje, vertinamoje bendrai nacionaliniu lygmeniu, kaip aptarta 19–22 konstatuojamosiose dalyse, neįmanoma daryti išvados, kad sąlygos, pagal kurias mažmeniniam elektros energijos tiekimui Italijos galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, galima taikyti išimtį pagal Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalį, yra tenkinamos.

(25) Todėl Direktyva 2004/17/EB toliau taikoma, kai perkantieji subjektai sudaro sutartis, skirtas suteikti galimybę Italijoje mažmeniniu būdu tiekti elektros energiją galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, ir kai jie rengia projektų konkursus dėl tokios veiklos vykdymo Italijoje.

IV. **IŠVADOS**

(26) Elektros energijos gamybos ir didmeninės prekybos padėtį Šiaurės makrozonoje galima apibendrinti taip: trijų didžiausių gamintojų užimama bendra rinkos dalis yra palyginti maža, o didelis elektros energijos importas šioje zonoje teigiamai veikia konkurenciją. Kaip išdėstyta 13 konstatuojamojoje dalyje, balansavimo mechanizmo veikimas tiesioginei konkurencijai elektros energijos gamybos rinkoje nekliudo. Todėl galima manyti, kad visi aprašytieji veiksniai rodo tiesioginę konkurenciją Šiaurės makrozonoje.

(27) Atsižvelgiant į 8–13 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėtus veiksnius, reikėtų manyti, kad Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalyje nustatyta tiesioginės konkurencijos sąlyga Šiaurės makrozonos elektros energijos gamybos ir didmeninio tiekimo rinkose yra tenkinama.

(28) Be to, kadangi pripažįstama, kad neribojamo patekimo į rinką sąlyga tenkinama, Direktyva 2004/17/EB neturėtų būti taikoma, kai perkantieji subjektai sudaro sutartis, skirtas suteikti galimybę Šiaurės makrozonoje gaminti ir didmeniniu būdu tiekti elektros energiją, ir kai jie rengia projektų konkursus dėl tokios veiklos vykdymo toje geografinėje teritorijoje.

([1]) Italijos konkurencijos institucijos 2010 m. gegužės 20 d. raštas Nr. 0032953.

▼B

(29) Elektros energijos mažmeninio pardavimo Italijos galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, padėtį galima apibendrinti taip: trijų didžiausių mažmeninės prekybos bendrovių užimama bendra rinkos dalis yra maža, tiekėjo keitimo laipsnis, vertinant pagal atsijungusių vartotojų skaičių, – patenkinamas, o kainos galutiniams vartotojams nekontroliuojamos. Šios išvados taip pat atitinka kompetentingų Italijos valdžios institucijų nuomonę, kad ši rinka kelerius metus yra veikiama konkurencijos, todėl dabartinis konkurencijos lygis yra pakankamas.

(30) Atsižvelgiant į 15–18 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėtus veiksnius, reikėtų manyti, kad visoje Italijos Respublikos teritorijoje Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalyje nustatyta tiesioginės konkurencijos sąlyga elektros energijos mažmeninio tiekimo galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, rinkoje tenkinama.

(31) Be to, kadangi pripažįstama, kad neribojamo patekimo į rinką sąlyga tenkinama, Direktyva 2004/17/EB neturėtų būti taikoma, kai perkantieji subjektai sudaro sutartis, skirtas suteikti galimybę Italijoje mažmeniniu būdu tiekti elektros energiją galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, nei kai jie rengia projektų konkursus dėl tokios veiklos vykdymo toje geografinėje teritorijoje.

(32) Atsižvelgiant į 19–25 konstatuojamosiose dalyse išnagrinėtus veiksnius ir abejones, ar mažmeninio elektros energijos tiekimo galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, rinkoje konkurencija nacionaliniu lygmeniu yra pakankama, taip pat kadangi nėra išsamios informacijos apie kiekvieną Italijos valdžios institucijų nustatytą svarbią vietos rinką neįmanoma daryti išvados, kad sąlygos, pagal kurias mažmeniniam elektros energijos tiekimui Italijos galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, galima taikyti išimtį pagal Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalį, yra tenkinamos. Taigi Direktyva 2004/17/EB toliau taikoma, kai perkantieji subjektai sudaro sutartis, kurių paskirtis – suteikti galimybę Italijoje mažmeniniu būdu tiekti elektros energiją galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, ir kai jie rengia projektų konkursus dėl tokios veiklos vykdymo Italijoje. Kadangi statistiniai įpareigojimai pagal 67 straipsnį bus toliau taikomi, gali reikėti užtikrinti, kad atitinkami perkantieji subjektai imtųsi tinkamų priemonių, pvz., atskirtų vadovavimą ir (arba) apskaitą, kad galėtų teikti teisingas ataskaitas apie viešuosius pirkimus, surengtus siekiant vykdyti atitinkamą veiklą, kuriai pagal šį sprendimą išimtis netaikoma.

(33) Taip pat primenama, kad sutartys dėl kelių rūšių veiklos bus vertinamos pagal Direktyvos 2004/17/EC 9 straipsnį. Šiomis aplinkybėmis tai reiškia, kad, kai perkantysis subjektas surengia „mišrius“ viešuosius pirkimus, t. y. pirkimus, kuriais siekiama paremti tiek veiklą, kuriai netaikoma Direktyva 2004/17/EB, tiek veiklą, kuriai ji taikoma, atsižvelgiama į pagrindinę veiklą,

▼B

dėl kurios pasirašyta sutartis. Jei rengiant tokius mišrius viešuosius pirkimus, kurių pirminis tikslas – paremti mažmeninį elektros energijos pardavimą galutiniams vartotojams, prijungtiems prie žemos įtampos tinklo, taikomos Direktyvos 2004/17/EB nuostatos. Jei objektyviai neįmanoma nustatyti, dėl kurios rūšies veiklos iš esmės siekiama sudaryti sutartį, sutartis sudaroma pagal 9 straipsnio 2 ir 3 dalyse nustatytas taisykles.

(34) Šis sprendimas pagrįstas teisine ir faktine padėtimi 2010 m. vasario–gegužės mėn., remiantis Italijos Respublikos ir CVA pateikta informacija, 2005 ir 2010 m. komunikatais bei jų techniniais priedais ir 2007 m. tarnybų dokumentu, Galutine ataskaita ir 2009 m. AEEG metine ataskaita. Jis gali būti peržiūrėtas, jeigu, labai pasikeitus teisinei arba faktinei padėčiai, nebebūtų tenkinamos Direktyvos 2004/17/EB 30 straipsnio 1 dalies taikymo didmeniniam elektros energijos tiekimui Šiaurės makrozonoje ir jos mažmeniniam tiekimui galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo, sąlygos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Direktyva 2004/17/EB netaikoma perkančiųjų subjektų sudaromoms sutartims, skirtoms suteikti galimybę vykdyti šią veiklą:

▼M1

a) Italijos Šiaurės makrozonoje iš įprastinių išteklių gaminti elektros energiją ir ja didmeniniu būdu prekiauti;

▼B

b) mažmeninį elektros energijos tiekimą galutiniams vartotojams, prijungtiems prie vidutinės, aukštos ir labai aukštos įtampos tinklo visoje Italijos Respublikos teritorijoje.

▼M1

Direktyva 2004/17/EB taikoma perkančiųjų subjektų sudaromoms sutartims, kurių paskirtis – suteikti galimybę Italijos Šiaurės makrozonoje iš atsinaujinančiųjų energijos išteklių gaminti elektros energiją ir ja didmeniniu būdu prekiauti.

▼B

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.